

MARIJA JELIĆ

**SINAPSE
VEČNOSTI**

Triler koji će vas uzdrmati

01100101 01110011 01100011 01100001 01110010
01100101 01110011 01100011 01100001 01110000
01100101 01110011 01100011 01100001 01110010

This is a work of fiction. Similarities to real people, places, or events are entirely coincidental.

SINAPSE VEČNOSTI

First edition. April 22, 2026.

Copyright © 2026 Marija Jelić.

ISBN: 979-8235718470

Written by Marija Jelić.

Ljubav je jedina sistemska greška koju niko ne može predvideti

Marija Jelić
SINAPSE VEČNOSTI
Roman

Mojoj deci i mom najvećem nadahnuću!

Hvala za svaki sekund strpljenja!

Voli vas mama zauvek!

SADRŽAJ

Prolog

DEO I: STAKLENI KAVEZ — London*Poglavlje 1 — Arhitekta tišine**Poglavlje 2 — Sektor 704**Poglavlje 3 — Crni protokol**Poglavlje 4 — Vreli kvarc***DEO II: MREŽA SENKI — Bekstvo***Poglavlje 5 — Ekstrakcija**Poglavlje 6 — Utroba Londona**Poglavlje 7 — Čvor***DEO III: KRALJEVSKI DEKADANS — Francuska***Poglavlje 8 — Vensanska nit**Poglavlje 9 — Versajska noć**Poglavlje 10 — Stršljeni u Dvorani ogledala***DEO IV: PUT KA SUNCU — Alpi i Afrika***Poglavlje 11 — Belina Mont Blana**Poglavlje 12 — Krv na mehanizmu**Poglavlje 13 — Dodir peska***DEO V: POSLEDNJA LINIJA KODA — Giza***Poglavlje 14 — Elektronski univerzum**Poglavlje 15 — Vizija na terasi**Poglavlje 16 — Oprost**Poglavlje 17 — Miris slobode (Epilog)*

REČ AUTORA

I deja za „Sinapse večnosti“ rodila se iz jednog jednostavnog, ali zatrašujućeg pitanja: Gde prestaje mašina, a počinje čovek?

Živimo u svetu koji se ubrzano digitalizuje. Naše uspomene čuvamo na serverima, naše emocije prenosimo putem signala, a naša svakodnevnica zavisi od algoritama koje često ne razumemo. Ali, šta se dešava kada taj isti kôd pokuša da zameni ono najsvetije što imamo — našu svest i našu sposobnost da volimo?

Andru i Ana nisu samo likovi u tehnološkom trileru. Oni su ogledalo naše sopstvene borbe da ostanemo ljudska bića u eri apsolutne kontrole. Pišući o hladnim hodnicima londonske klinike i vrelom pesku Gize, želela sam da istražim tu nevidljivu nit koja povezuje drevnu mudrost piramida sa modernim procesorima današnjice.

Ova knjiga je posvećena svima onima koji veruju da ljubav nije samo hemijska reakcija ili niz nula i jedinica. Ona je podsetnik da sloboda često dolazi uz visoku cenu, ali da je jedan jedini dan proveden u istini vredniji od čitave večnosti provedene u zlatnom kavezu zablude.

Uđite u svet Aethelgarda oprezno. Jer tamo gde se sinapse spajaju sa večnošću, granica između spasioca i tamničara je tanka poput vlasi kose.

Marija Jelić

O AUTORKI

MARIJA JELIĆ je svestrana autorka čije stvaralaštvo počiva na balansu između tela i duha. Po profesiji profesor fizičkog vaspitanja i kozmetolog, Marija kroz svoj rad istražuje harmoniju fizičke snage i unutrašnje estetike, što se duboko reflektuje i na njenu književnost.

Fascinirana drevnim civilizacijama i njihovim još uvek neotkrivenim tajnama, ona svoje slobodno vreme posvećuje slikanju i pisanju, spajajući vizuelnu umetnost sa narativnom misterijom. Njen debitantski roman, „Sinapse večnosti“, plod je dugogodišnjeg interesovanja za granice ljudske prirode i futurističke vizije društva.

Marija živi i stvara u Beogradu, gde kao srećno udata majka troje dece pronalazi svakodnevnu inspiraciju u snazi porodice i neprolaznim vrednostima ljubavi. Za nju je pisanje način da premosti jaz između onoga što smo bili i onoga što tehnologija preti da postanemo.

PROLOG

Poslednji dnevnički zapis dr Filipa Krejga

18. novembar. Kiša.

Danas sam završio kalibraciju Omega. Moj sin ne zna šta nosi na zglobu. Misli da je to poklon, suvenir iz Ciriha, uspomena na oca koji je jednom, davno, znao da bude human. Neka tako i ostane.

Sat meri vreme, ali ne ono koje ljudi razumeju. Meri biološki potencijal subjekata priključenih na Aethelgard. Konkretnije: meri koliko je svesti ostalo u njima pre nego što postanu čist podatak. Kada kazaljke krenu unazad, proces je ireverzibilan.

Ana je savršen subjekt. Njena sinaptička arhitektura je najbliža onome što sam tražio — mozak koji ne samo da skladišti podatke, već ih organizuje u strukture nalik umetnosti. Njene sinapse formiraju fraktale. Nijedan drugi pacijent to ne može. Zato mora ostati u kapsuli. Zato se Omega napaja njome.

Andru me mrzi. To je u redu. Mržnja je predvidljiva emocija — može se programirati, kontrolisati, usmeriti. Ono čega se bojim je ljubav. Ljubav je jedina systemska greška koju nijedan kod ne može da predvidi. Ako moj sin ikada shvati da Omega crpi Aninu svest, pokušaće da je izvuče. I tada će sistem kolabirati.

Ali neće shvatiti. Jesam li dovoljno pametan da nadmudrim sopstvenog sina? Da. Jer ja sam projektovao i njega. Ne genetski — to je bio slučaj. Projektovao sam njegovu okolinu, njegove navike, njegov